

PASIUTĖS CHORAS

Tuoj balsus aš sumaišysiu:
musė spiegs, aš tyliai zysiu.
Karvė los, kriuksės žiogelis,
šuo karksės ir miauks paršelis.

Antis bliaus, čirkš asiliukas,
žvengs varlė, kvaksės ėriukas,
užriaumos miške kiškėlis,
ūbaus mums driežiukas žalias.

Tiek balsų! Pasiutės choras.
Batuta jam moja voras.



KOMETA

Virš mūsu miestelio
praskries kometa,
ir nuotaika keisis –
ji bus nebe ta.
Ir musės zys tyliai,
net šunys nelos.
O varlės nelįs
po lietaus iš balos.

Vaikai nebėgios,
nedunksės kamuoliai.
Žolė nežaliuos,
bus visai negerai.

Nakties tamsoje
švies ilga uodega,
mojuos ja išdykus
ugnies kometa.



Mama jos – žvaigždė –
švies aukštai iš dangaus
ir tyliai šnabždės:
„Nenuskriausk tik žmogaus,

lai paukščiai ir žvėrys
gyvena ramiai.
Tu juk svečiuose,
čia ne tavo namai.

Pabūk, paskrajok
ir sugrįžki pas mus.“
Miestelio gyvenimas
vėl bus ramus.



KAS KUR GYVENA

Voras gyvena tinkle,
kurmis giliausiam urve,
bitės gražiam avily,
princas aukštojoj pily.

Lapės namelis oloj,
klykia žuvėdros saloj.
Rifas – koralų namai,
plauko ten žuvys, vėžliai.

Vilkas ir kiškis – miške,
varnėno vaikai – inkile,
mirksi pelėda drevėj,
pelkėje mirksta varlė.

Vaike, kur tu gyveni?
Medy, žolėj, vandeny?
Aš gyvenu, kur šeima
myli, globoja mane.

